

PAPA FRANJO

Živa Crkva mora iznenađivati

*Papin nagovor uz molitvu Kraljice neba
u nedjelju 8. lipnja 2014.*

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Na svetkovinu Duhova se spominjemo izlivanja Duha Svetoga na apostole okupljene u dvorani Posljednje večere. Kao i Uskrs, to je događaj koji se zbilo na židovski blagdan koji je već prije toga postojao, a koji donosi iznenađujuće ispunjenje. U Djelima apostolskim opisani su znakovi i plodovi toga čudesnog izlivanja: snažni vjetar i ognjeni jezici; straha nestaje i ustupa mjesto hrabrosti; jezici se odrješuju i svi razumiju navještaj. Tamo gdje Duh Božji dođe sve se rađa na novi život i preobražava. Događaj Pedesetnice označava rađanje Crkve i njezino javno očitovanje. Ovdje nas pogađaju dvije stvari: to je Crkva koja iznenađuje i zbunjuje.

Temeljni sastavni dio Pedesetnice je iznenađenje. Kao što nam je poznato naš Bog je Bog iznenađenja. Nitko nije ništa više očekivao od učenikâ: nakon Isusove smrti bili su beznačajna grupica, poražena siročad svoga Učitelja. Međutim dogodilo se nešto zapanjujuće: ljudi su ostali u čudu jer je svatko čuo učenike govoriti vlastitim jezikom, pripovijedajući velika Božja djela (usp. Dj 2, 6-7.11). Crkva koja se rađa na Pedeseticu je zajednica koja pobuđuje čuđenje jer, snagom koja dolazi od Boga, naviješta novu poruku – Kristovo uskrsnuće – novim jezikom a to je jezik univerzalne ljubavi. To je novi navještaj: Krist je živ, uskrsnuo je; novi jezik; jezik ljubavi. Učenici su zaogrnuti snagom odozgo i govore hrabro i otvoreno, slobodom Duha Svetoga.

Crkva je pozvana uvijek biti takva: kadra iznenaditi naviještajući svima da je Isus Krist pobijedio smrt, da su Božje ruke uvijek raširene, da nas on uvijek strpljivo čeka, da nas ozdravi i da nam oprost. Upravo zbog toga je poslanja uskrsli Isus Crkvi darovao svoga Duha.

Ako je Crkva živa, uvijek mora iznenađivati. Upravo je živioj Crkvi svojstveno iznenađivati. Crkva koja ne zna iznenaditi je slaba, bolesna, umiruća Crkva i mora je se što prije smjestiti na odjel za reanimaciju!

Neki su u Jeruzalemu radije htjeli da Isusovi učenici, blokirani strahom, ostanu zatvoreni u kuću i ne stvaraju metež i pomutnju. Mnogi i danas to žele od kršćana. Međutim uskrsli Gospodin ih tjera u svijet: "Kao što mene posla Otac i ja šaljem vas" (Iv 20, 21). Crkva Pedesetnice je Crkva koja se ne miri s time da bude pasivna, da bude ukrasni predmet. To je Crkva koja ne oklijeva izaći van, ususret ljudima, naviještati poruku koja joj je povjerena, premda ta poruka uznemiruje i potresa savjesti, premda ta poruka, možda, donosi probleme i, ponekad, vodi do mučeništva. Ona se rađa kao jedna i sveopća, s točno određenim identitetom, ali otvorena, Crkva koja grli svijet ali ga ne guši, baš poput kolonada na ovome Trgu: dvije su to raširene ruke koje žele primiti sve, ali se ne stežu da zadrže. Mi kršćani smo slobodni, i Crkva nas želi slobodne!

Obratimo se Djevici Marija, koja je na to jutro Pedesetnice zajedno s učenicima bila u dvorani Posljednje

večere. U njoj je snaga Duha Svetoga doista učinila "velike stvari" (Lk 1, 49). Ona sama je to rekla. Neka ona, Otkupiteljeva Majka i Majka Crkve, svojim zagovorom izmoli novo izlivanje Duha Božjega na Crkvu i na svijet.

Nakon molitve Kraljice neba

Kao što znate večeras će se u Vatikanu predsjednici Izraela i Palestine pridružiti meni i carigradskom ekumenskom patrijarhu u molitvi za dar mira u Svetoj zemlji, na Bliskom istoku i u čitavom svijetu. Želim zahvaliti svima koji su se, osobno i zajedno s drugima, molili i mole za taj susret i koji će se u duhu pridružiti našoj molitvi. Hvala!